

Tytuł pracy: OCENA ZASTOSOWANIA DIPIRYDAMOLU U PACJENTÓW PRZED SCYNTYGRAFIĄ PERFUZYJNĄ SERCA W MATERIALE ZMN W LATACH 2018-2020.

Autor: Maria H. Listewnik

Afiliacja: Zakład Medycyny Nuklearnej Pomorski Uniwersytet Medyczny w Szczecinie

Adres email: maria.listewnik@pum.edu.pl

Współautor, Afiliacja, adres email: Jessica Kurzawa Zakład Medycyny Nuklearnej Pomorski Uniwersytet Medyczny w Szczecinie jessica.ambroszkiewicz@gmail.com

Mirela Kurantowicz Zakład Medycyny Nuklearnej Pomorski Uniwersytet Medyczny w Szczecinie mirelawojnarowska@gmail.com

Joanna Jurkaszowicz Zakład Medycyny Nuklearnej Pomorski Uniwersytet Medyczny w Szczecinie jurkaszowicz@gmail.com

Bożena Birkenfeld Zakład Medycyny Nuklearnej Pomorski Uniwersytet Medyczny w Szczecinie birka@pum.edu.pl

Autor prezentujący: Maria H. Listewnik

Telefon kontaktowy: 601744001

Afiliacja: WSTĘP: Do nieinwazyjnych metod diagnostycznych należy scyntygrafia perfuzyjna serca (SPS). W trakcie tego badania pacjenci u których wysiłek jest przeciwwskazany, są poddawani obciążeniu farmakologicznemu dipirydamolem. Rozszerza on naczynia wieńcowe i zwiększa perfuzję.

CEL: Retrospektywnie analizowano dokumentację pacjentów poddanych SPS przy użyciu ^{99m}Tc -MIBI w latach 2018-2020 obciążonych farmakologicznie dipirydamolem lub poddanych wysiłkowi fizycznemu na rowerze stacjonarnym w przebiegu próby wysiłkowej.

MATERIAŁ I METODA: W grupie badanej było następujących po sobie 90 (48K i 42M) pacjentów, w śr. wieku 69,09 (zakres 44-83, mediana 69) lat, którzy byli obciążeni dipirydamolem w czasie badania wysiłkowego SPS. Grupę kontrolną tworzyło 46 (22K i 24M) pacjentów, w śr. wieku 66,26 (zakres 45-85, mediana 66) lat, wybranych losowo, którzy wykonywali wysiłek fizyczny na rowerze stacjonarnym. Badanie przeprowadzono w protokole dwudniowym przy czym w drugim dniu badania ^{99m}Tc -MIBI SPECT/CT znacznik podawano albo na szczycie wysiłku fizycznego, albo obciążając farmakologicznie dipirydamolem. Ustalono następujące punkty pomiarowe: pomiar wyjściowy, pomiar w 2/3 minucie i 4/5 minucie próby wysiłkowej oraz pomiar spoczynkowy.

WYNIKI: Nie wykazano różnic w rozkładzie płci oraz końcowym wyniku scyntygrafii (perfuzyja prawidłowa lub zaburzona) pomiędzy obiema grupami. Istotne różnice między grupami wykazano w zakresie średniego ciśnienia tętniczego: wyjściowo i w pomiarze w 2/3 minucie (p-value odpowiednio: 0,001 i 0,037), natomiast w 4/5 minucie oraz w spoczynku nie zarejestrowano różnic międzygrupowych (p-value: 0,471 i 0,674). Wartości tętna nie różniły się w pomiarze wyjściowym (p-value: 0,083), a w pozostałych punktach obserwowano wyższe statystycznie wartości dla grupy kontrolnej (p-value w 2/3 minucie: 0,001, w 4/5 minucie: <0,001, po odpoczynku 0,00034). Działania niepożądane wystąpiły u 11 (12,22%) pacjentów grupy badanej (m. in zawroty głowy, ogólne złe samopoczucie, uczucie ciężaru w klatce piersiowej). Teofilinę podano 61 (67,78%) pacjentom ze względu na wystąpienie efektów ubocznych dipirydamolu, w tym u 50 osób przewencyjnie.

WNIOSKI: Działania niepożądane po podaniu dipirydamolu miały charakter łagodny i przemijały po podaniu teofiliny. Grupy badana i kontrolna nie różniły się w zakresie średnich wartości ciśnienia tętniczego w końcowej

fazie badania. Próba wysiłkowa SPS przebiegająca z podaniem dipirydamolu jest zatem bezpiecznym wyborem dla pacjentów z niemożliwością wykonania wysiłku fizycznego.

Obraz uzupełniający: [Przesłany plik](#)